

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการตลาดของผลผลิตลำไยนอกฤดู” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สร้างโมเดลธุรกิจตลาดดิจิทัลของผลผลิตลำไยนอกฤดู อำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พัฒนาระบบเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลสำหรับผลผลิตลำไยนอกฤดู

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ประชาสัมพันธ์ช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีตลาดดิจิทัล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตลำไย ช่องทางการตลาดดิจิทัล และการบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับเกษตรกรในชุมชน

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

5.1.1 ผลสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการเพื่อจัดโครงการอบรมองค์ความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ของชุมชน ณ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ สามารถสรุปแยกเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจความต้องการการใช้งานระบบการตลาดจากเกษตรกร รวมถึงผู้ที่สนใจในชุมชน โดยจัด ณ วิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทและข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรที่มาร่วมการเสวนา ได้นำไปประกอบการสร้างระบบอันเป็นที่ต้องการของชุมชนเกษตรบ้านไธสง โดยการขายสินค้าออนไลน์ต่อไป และสารสนเทศที่สังเคราะห์ได้จากการประชุมเป็นความรู้ในการจัดการสัมมนาและข้อคำถามการทำกิจกรรมขั้นตอนต่อไป พร้อมกับหาสินค้าและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมาดำเนินการต่อไป ซึ่งจากการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชน ผู้วิจัยพบว่าชุมชนมีความสามารถในการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีได้ดี มีหัวหน้ากลุ่มที่เข้มแข็ง มีภาวะผู้นำ และสามารถรวมกลุ่มชุมชนผู้สนใจเพื่อร่วมเสวนาหาแนวร่วมในการทำการตลาดแบบใหม่ได้

5.1.2 การบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการตลาดของผลผลิตลำไยนอกฤดู ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริบทและข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรแปลงใหญ่ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ บ้านไธสง จังหวัดลำพูน ณ ศูนย์วิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพร และผลไม้ ได้แนวทางการบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล

ผู้วิจัยสามารถหารูปแบบของการการบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลที่เหมาะสมกับประชากรของวิสาหกิจฯ

5.2 อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่องการบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการตลาดของผลผลิตลำไยนอกฤดู ได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ ในการวิจัยนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการแบบเจาะจงจำนวน 1 รายมาเป็นกรณีศึกษา คือ 1. วิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ ซึ่งมีลักษณะเด่นในเป็นการรวมตัวของเกษตรกรในหมู่บ้านป่าปวย หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน และหมู่บ้านใกล้เคียง ปัจจุบันมีการรับสมาชิกเพิ่มรวม 34 คน หลังจากนั้นสมาชิกก็เริ่มปรับเปลี่ยนมาทำเกษตรอินทรีย์ด้วยกัน เป็น 12 คน พื้นที่รวม ๆ 39 ไร่ ผลิต ลำไย มะม่วง สตรอเบอรี่ กระเทียม หอมแดง พืชผักต่าง ๆ ที่เป็นอินทรีย์เริ่มต้นจากมาตรฐาน PGS Organic Thailand และในอนาคตจะต้องได้มาตรฐาน IFOAM , EU , COR

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาดของวิสาหกิจชุมชนดังกล่าว นำมาสู่การพัฒนาแบบดิจิทัลคอมเมอร์ซเพื่อส่งเสริมการตลาด โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างรูปแบบดิจิทัลคอมเมอร์ซให้สามารถนำเสนอสินค้าในรูปแบบที่เหมาะสมกับวิสาหกิจชุมชน เพิ่มการเข้าถึงลูกค้าด้วยการใช้โซเชียลมีเดียในการส่งเสริมการขายสินค้า การทำสื่อมีเดียเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้กับลูกค้าและเป็นการสืบทอดในองค์ความรู้ให้กับรุ่นต่อไป มีการจัดการอบรมให้กับผู้ประกอบการและผู้สนใจในอำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับการตลาดดิจิทัล การใช้โซเชียลมีเดีย เพื่อเพิ่มความสามารถให้บริหารจัดการระบบการบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการตลาดของผลผลิต ลำไยนอกฤดู

ผลลัพธ์เมื่อผู้ประกอบการนำระบบการบูรณาการเทคโนโลยีตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการตลาดของผลผลิต ลำไยนอกฤดูไปใช้แล้ว สามารถเพิ่มจำนวนลูกค้า เข้าถึงลูกค้าและนำเสนอสินค้าให้ลูกค้าได้สะดวกขึ้น เป็นการเพิ่มช่องทางการขายและทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้า วิสาหกิจชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชผักสมุนไพรและผลไม้ ได้นำเว็บไซต์และสื่อมีเดียแสดงสินค้าของตนนำเสนอให้ลูกค้า สามารถเพิ่มยอดการขายสินค้าได้มากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งถัดไป

ผู้ชุมชนมีความต้องการยกระดับรายได้จากผลผลิตลำไยเพิ่มขึ้น ซึ่งจากเดิมปัญหาในผลผลิตลำไยที่ล้นตลาดและราคาถูกกำหนดจากพ่อค้าคนกลางทำให้ถูกกดราคา ช่องทางการจำหน่ายสินค้าของเกษตรกรส่วนใหญ่จะอยู่ที่พ่อค้าคนกลาง ทำให้เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาและยกระดับรายได้ ดังนั้นหากสามารถช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลการบริหารจัดการวางแผนการผลิตที่ดี การเพิ่มช่องทางการตลาดให้กว้างขวางขึ้นก็จะช่วยในการเพิ่มรายได้เกษตรกร